

കൊർണേയ് ചുക്കാവ്റ്റുടി

21 കരുവുപോയ
സൂര്യൻ

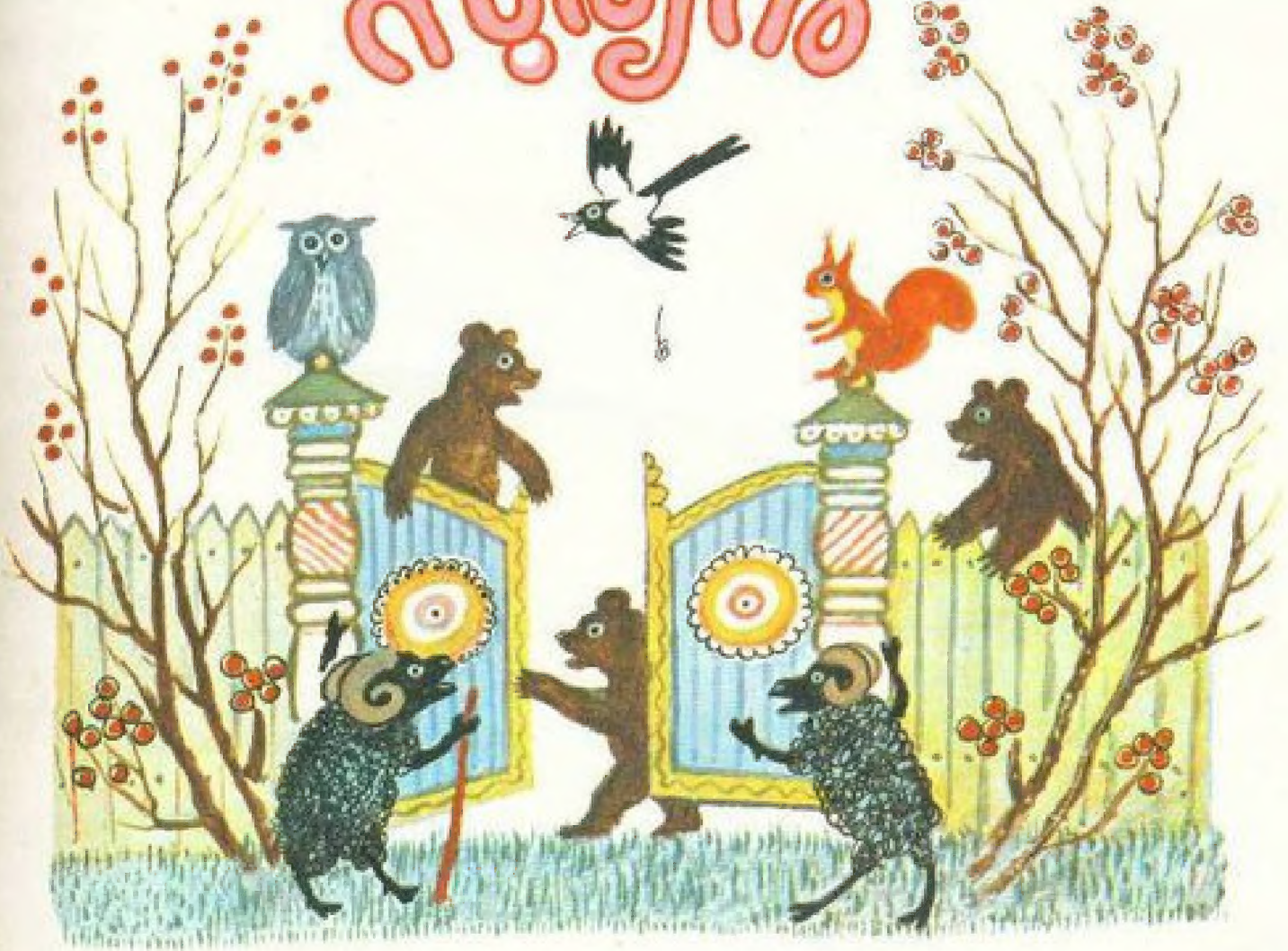

കൊർന്നേയ് ചുക്കോവ്സ്കി

കുറുവുപോയ സൂര്യൻ

21

ചിത്രങ്ങൾ: കെ.വ. ചന്ദ്രശങ്കർ

പ്രൊഫസ്സർ പത്മിമേഷ്
കോയ്മ

കുതിരവൻ വിണ്ണിൽ സവാരിക്കിറങ്ങി
കരിമുകിൽക്കാട്ടിൽ മാഞ്ഞു.
ഒന്നൽ തുറന്നൊരു മുയൽ നോക്കുമ്പോഴേയ്ക്കോ!
ഇരുളല്ലൊ വെളിയിലെമ്പാടും!

കയിലുകൾ കാടാകെ പാടിനടന്നു,
വയലിലോ കൊടുകൾ കൂവി:
“കലികാലമെന്നെ പറയേണ്ട, സൂര്യൻ
മുതലതൻ വായ്ക്കുള്ളിലായി!”

കൊടിയൊരു കൂരിരുട്ടെണ്ണ പരന്നു,
പടികടന്നിടത്തായും!
തെരുവിലിറങ്ങാൻ തുനിയുന്നൊരാളും
തിരികെ വരികില്ല തിട്ടം!

കുരുവികൾ പേടിച്ചുരുളു കരഞ്ഞു:
“കുതിരവാ വേഗമിറങ്ങൂ!
വയലിലിരുന്ന് കൊരിക്കുമ്പോഴൊന്നു
മണിപോലും കാണുവാൻ വയ്യ!”

ഏവിയെന്നൊന്നിയാതെയുഴറിനടന്ന
മുയലുകൾ തേങ്ങിക്കൊണ്ടു;
വഴിയൊരിയവശമായലയുകവന്നു
പുറപ്പെടാനാകെക്കഴഞ്ഞു.

തൂനിമിഴിഞ്ഞുകൾ മാത്രം നിലത്തൊ-
രിതളിപ്പിടത്തുനടന്നു.
ചെറുകുന്നിൻപിന്നിലായ് കേട്ടു ചെന്നായ് തൻ
കുപിതമാമാഭ്യൂഷനാദം !

പുലർകാലേ വീട്ടുപടിക്കുലുറക്കെ
തകൃതിയായ് മുട്ടുകൾ കേട്ടു.
അ നീക്കി നോക്കുമ്പോൾ നിൽപ്പു പടിക്കൽ
അജകമാരന്മാരിതവർ.

“വരുവിനിറങ്ങിച്ചുണയോടെ പോയി
മുതലയെ മുട്ടുകത്തിക്കിൻ!
കൊതിയനാം മുതലതൻ വകുത്രത്തിൽനിന്നാ
കുതിരോനെ രക്ഷിക്ക വേഗം!”

ചിടയപ്പരിഷ് യെന്നുരചെയ്തു:
“അവനോടു മല്ലിടാൻ വയ്യ!
മുനയാർന്ന പല്ലുള്ള ഭീകരനത്രം
പകലോനെ വിടുതരില്ല!”

അവരോടി കരകിതൻ മാളത്തിലേയ്ക്കു:
“വരികൊന്നു വെക്കം പുറത്തു”!
സമയമിതല്ല കൈ ചപ്പിയിരിക്കാൻ,
കുതിരോനെ വിടുവിക്കവേണം!”

കരടിക്കു മല്ലിക്കാനാശയില്ലൊട്ടും,
തിരയുന്ന മക്കളെയെങ്ങും.
ഏവിക്കെൻ കണ്ണുങ്ങളെന്നു കരഞ്ഞി-
ട്ടവിടെല്ലാം മണിനടന്നു.

“വെടിയൊല്ലെ നിങ്ങളീ വൃദ്ധനെക്കാട്ടിൽ,
വരികെൻ പാദര ക്ഷണത്തിൽ!”
കടന്നതാൽ നീറുന്ന കരളുകായ് തള്ള-
ക്കരടിയുമൊപ്പമിറങ്ങി.

“എവിടെയെൻ കണ്ണങ്ങൾ പോയിരഞ്ഞു!
കഴിയിലെങ്ങാനും പതിച്ചോ!
യേ ലേശമില്ലാത്ത നാണുമാ കണ്ണി-
ക്കവിളകൾ മാന്തിപ്പിരിച്ചോ!”

മിവസം മുഴക്കെത്തിരഞ്ഞിട്ടുമെങ്ങും
അവരുടെ പൊടിപോലുമില്ല.
പെരുമാറപ്പൊത്തിലെ കരിമുങ്ങമാത്രം
മിഴിതുറിച്ചങ്ങിനെ നോക്കി.

വടിയേ കടന്നുപോകയാൽ മുയൽ മുക്കിൽ
വിറൽവെച്ച് കരടിയോടോതി:

"കരയാനിപ്രായത്തിൽ നാണമില്ലേ? നീ
മുയലല്ല, കരടിയെന്നാർക്ക!

"വളക്കാൽ കരടി. നീയറിക്കണ്ണം പോയി
മുതലയെ തല്ലിച്ചതല്ല!"

ചുണയോടെയർക്കുന്ന വിളമ്പിക്കു മേൽ,
അവനുടെ മേൽ "ടയിൽനിന്നു"!

"കുതിരാരന്റെ പുഞ്ചിരി വീണ്ടുമി വിണ്ണിൽ
 പരളിയുണ്ഡാരം നിറകുക്കളുള്ളൂ.
 ചിടയുള്ളൊരു കുമ്പഴി നിൻ പാദം
 അണയ്ക്കാ തക്കപ്പോൾ!"

ഇതു കേട്ടു കരടി കടലൊഴുത്തൊരു
 അലറിവിളിച്ചൊന്നുതക്കം.
 അടുതിയിൽ പാഞ്ഞു ഭൂതമെല്ലാം കുമ്പഴി
 അലിഞ്ഞൊരു പുഴയുടെ നെക്കം.

പ്രഭാതമേനോനുള്ള തിളെ തിവർന്നു"
വധിത്തോളമുതല കിടന്നു.
അവനുടെ വാക്കുകളിൽ മിന്നുന്നതെന്തെ,
കനലല്ല, ചെങ്കുതിർബിംബം!

മുതലത്തർ കേണിത്തക്കത്താട്ടു കയ്യടി
കരളിയങ്ങിനീർ കമാഴിഞ്ഞു:
"അമ്മയൊളർക്കനെ മോഷ്ടിച്ച ദ്രവ്യം!
മൃഗനെ പൊത്തേക്കു മൂപ്പ്!"

"അവസരിക്കാത്തുലി കൈകൊഴു നിന്നെ
വകിരിപ്പോൽ തല്ലിച്ചതയ്ക്കും!
ഇങ്ങനെയടി പരമിലെമ്പാടും, നിനക്കോ
തെ കൂസലെന്നിട്ടതില്ല!"

ജിഹ്വയെ കയ്യത്തു പൊട്ടിച്ചിടിച്ചു
വകുതിവില്ലാത്ത നമ്രം:
"അധികം പറഞ്ഞാൽ, ഞാനുസിച്ചിങ്ങേയും
ഞൊടിയിലേൻ വാക്കുകളിലാക്കും!"

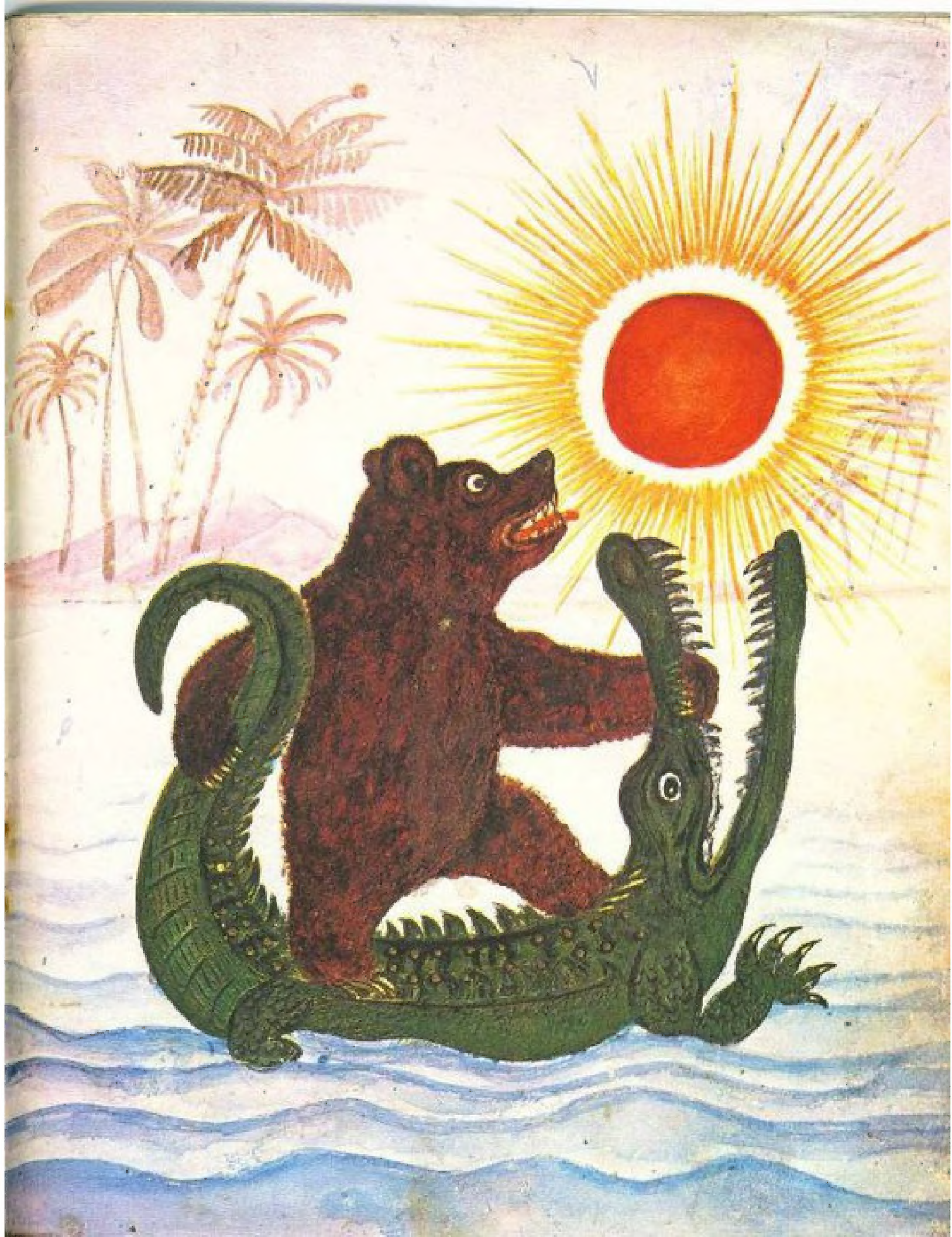

മുതലത്തൻ ധിക്കാരന്റെയും കുമ്പിടാൻ
കുടിയാനെത്തക്കണ്ണത്തന്ന
കൊടിയൊഴുപ്പനാം ശത്രുവിനീക്കനെ
അലറിവിളിച്ചൊന്നു ചാടി.

ബലമുള്ള നെക്കളാൻ ഭയക്കിത്തൊട്ടി-
ട്ടുവനഗ്രന്ഥാഭയവരാടി
"നന്മയോ നീയർക്കനെ, യെല്ലയിൽ നിന്റെ
തരിപ്പോലും കാണുകയില്ല!"

അധഃനരം നക്രം ജ്വലനവിരച്ച
നിലവിളിച്ചുച്ചത്തി "ലായ്ക്കാ!"
നിശിത്തനത്തലനനിയെൽനിന്നപ്പോര
ദിനകരൻ താഴ്ന്നുനില്ക്ക.

ക്ഷണമതു പൊങ്ങിയിട്ടുംബരം പൂകി
കതിരുകളെങ്ങും പരത്തി;
വയലുകൾ മേടുകൾ കോരിത്തരിച്ചു,
തളിരുകളിരിക്കിട്ടി പൂണ്ടു.

പരവകൾ കൂജനനാദത്തെങ്ങും
ഇരകളെ തേടിപ്പറന്നു,
മുയലുകൾ ചാടിനടന്നു സാമോടും
തകിടിയിൽ കഞ്ഞിമാറിത്തു.

വരവതു കണ്ടില്ലേ, ചുറ്റച്ചുറ്റത്തോടെ
കാഴിത്തന്നുണ്ണിക്കിടാത്തരം |
ദൂരമോമമാർന്നൊരാ കറുക്കുകൾചുറ്റി
ജനകനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

മുയലുണ്ണാനും തിമിർത്തുകളിച്ചു
ചെറുബാലരോടിനടന്നു,
കാഴിയെ കെട്ടിപ്പുണർന്നവർ പാടി:
"കതിരോനെ രക്ഷിച്ചു വീരൻ!"

Корней Чуковский
КРАДЕНОЕ СОЛНЦЕ
И ЕГО НАСЛЕДИИ

വിവർത്തനം: ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

൫ മലയാളപാഠം, പ്രൊഫ്. പത്മിനിമണി" 1980

൩ $\frac{70901-153}{016(91)-80}$ 721-80

4803010402